

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 67.124 van 27 juni 1997
in de zaak A. 41.711/IV-12.982.**

In zake : Mathijs KORTMANN,
wonende te NEEROETEREN,
Ophovenstraat 88

tegen :

de Katholieke Universiteit Leuven,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. VANDER STADT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Schotlandstraat 24.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Mathijs KORTMANN op 19 oktober 1989 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing van de examencommissie van de Katholieke Universiteit Leuven, faculteit geneeskunde, voor het tweede doctoraat geneeskunde, wellicht houdende een weigering te beslissen op een klacht en blijkend uit een mededeling van 31.08.89 dat zijn taak zou zijn vervuld, alsmede de weigeringen van genoemde examencommissie van wellicht 04.07.89 en van 30.09.89 verzoeker als geslaagd voor het examen te doen proclameren";

Gelet op de beschikking van 12 februari 1990 waarbij aan verzoeker het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 29 augustus 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 november 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Advocaat E. VANDER STADT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Tijdens de eerste examenperiode van het academiejaar 1988-1989 legt verzoeker de examens af voor de vakken van het 2de doctoraat in de geneeskunde.

1.2. Bij brief van 30 juni 1989 dient hij bij de voorzitter van de examencommissie klacht in wegens een

onregelmatigheid begaan bij het afnemen van zijn examen inwendige geneeskunde.

1.3. Op 4 juli 1989 wordt verzoeker door de examencommissie niet geslaagd verklaard.

1.4. Op 30 september 1989 wordt verzoeker voor de tweede examenperiode andermaal niet geslaagd verklaard.

2. Over het juiste voorwerp van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn verzoekschrift te kennen geeft, niet enkel de beslissingen van 4 juli 1989 en 30 september 1989 van de examencommissie te bestrijden, maar ook : "de beslissing van de examencommissie (...) wellicht houdende een weigering te beslissen op een klacht en blijkend uit een mededeling van 31.08.89 dat zijn taak zou zijn vervuld (...)";

Overwegende dat met de "mededeling van 31.8.1989" verzoeker doelt op een brief van de voorzitter van de examencommissie waarin deze verzoeker in antwoord op een schrijven van 22 augustus 1989 mededeelt :

"dat in de examencommissie uw geval uitgebreid besproken werd en dat bij de stemming daarna een negatief resultaat uit de bus kwam";

2.2. Overwegende dat vraag is of verzoeker hierin terecht de mededeling van een derde beslissing van de examencommissie kan onderkennen, een beslissing over zijn klacht van 30 juni 1989 als derde beslissing naast de twee beslissingen van de examencommissie waarbij hij eerst op 4 juli 1989, daarna op 30 september 1989 niet geslaagd werd verklaard;

Overwegende dat verzoekers klacht bekeken moet worden in het licht van artikel 51 van het examenreglement van de K.U. Leuven;

Overwegende dat dit artikel 51 luidt als volgt :

"Art. 51. Onregelmatigheden en conflicten tussen examinatoren en studenten met betrekking tot het examenverloop worden vóór de beraadslaging behandeld. Klachten hieromtrent worden door de betrokken student of studenten, de betrokken examinerator of de Ombudsman uiterlijk twee werkdagen vóór de beraadslaging bij de Voorzitter van de examencommissie ingediend. Deze deelt zijn beslissing voor de oplossing voor het geschil binnen de 24 uur aan de betrokkenen mee. Tegen die beslissing kan binnen de 24 uur schriftelijk beroep aangetekend worden bij de examencommissie die uiteindelijk beslist. Intussen wordt de beslissing van de Voorzitter opgeschort. Na de sluiting van de examenperiode brengt de Voorzitter van de examencommissie bij de Voorzitter Studentenaangelegenheden verslag uit over de regeling van de geschillen waarover de examencommissie uitspraak gedaan heeft. Voor een geschil waarbij de Voorzitter zelf betrokken is, wordt hij door het oudste lid van de examencommissie vervangen.";

Overwegende dat de aangehaalde tekst inhoudt dat de examencommissie over de erin bedoelde klachten oordeelt bij haar "beraadslaging"; dat blijkens de inhoud van § 4, "Beraadslaging", van het examenreglement, de "beraadslaging" uitloopt op de beslissing over het examenresultaat van de geëxamineerde student; dat zulks betekent dat er rechtens geen aparte beslissing over een binnen het raam van artikel 51 van het examenreglement ingediende klacht bestaat, dat het oordeel over die klacht rechtens geïncorporeerd is in de beslissing over het examenresultaat van de indiener van de klacht; dat voor verzoekers zaak zulks betekent dat de beslissing van 4 juli 1989 van de examencommissie waarbij hij niet geslaagd werd verklaard, inhield, impliciet maar zeker, dat zijn klacht er de commissie niet van weerhouden had hem niet geslaagd te verklaren;

dat mogelijk aldus de examencommissie onrechtmatig aan zijn klacht is voorbijgegaan, maar dat verzoeker dit als annulatiemiddel tegen de ene wel genomen beslissing, die over zijn examenresultaat, kan aanvoeren, niet tegen de rechtens onbestaande afzonderlijke beslissing over zijn klacht;

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep tegen de beslissing van 4 juli 1989.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het op 19 oktober 1989 ingestelde beroep te laat is ingesteld tegen de beslissing van 4 juli 1989 waarbij verzoeker in de eerste examenperiode niet geslaagd is verklaard;

3.2. Overwegende dat verzoeker tegen die exceptie inbrengt dat hij op 4 juli 1989 "geenszins als 'niet-geslaagd' (werd) geproclameerd : de proclamatie bleek te zijn uitgesteld", dat ook op het "gedetailleerd examenresultaat" dat hem werd bezorgd de uitslag ontbrak, dat hij op 4 juli 1989 van de voorzitter van de examencommissie nog geen bericht had ontvangen van een beslissing en dus ook nog geen beroepschrift had kunnen indienen bij de examencommissie "zodat deze terzake niets te beslissen had", dat de beslissing van 4 juli 1989 hem pas werd meegedeeld met de brief van 31 augustus 1989 van de voorzitter van de examencommissie; dat hij besluit dat "het beroep ruimschoots op tijd werd ingesteld";

3.3. Overwegende dat in zoverre verzoekers repliek berust op de gedachte dat de examencommissie een aparte beslissing diende te nemen over zijn klacht, die repliek rechtens faalt gelet op het sub 2.2. overwogene;

Overwegende dat in zoverre verzoekers repliek betrokken moet worden op de beslissing van

4 juli 1989 hem niet geslaagd te verklaren, hij mogelijk op de proclamatie misleid is geworden doordat, aldus verzoeker in zijn verzoekschrift, de voorzitter van de examencommissie "bij de proclamatie op 04.07.89 de niet-regelmatige term 'uitgesteld' heeft gebruikt, waaruit verzoeker mocht afleiden dat te zijnen aanzien nog niets was beslist"; dat hij mogelijk verder misleid is geworden doordat op het hem bezorgde "gedetailleerde examenresultaat" de uitslag ontbrak, al moet daarbij aangemerkt worden dat hij dat stuk niet overlegt, terwijl hij hetzelfde stuk, met betrekking tot de tweede examenperiode wel overlegt en daarop wel is vermeld : "Resultaat : niet geslaagd"; dat niettemin de Raad de exceptie van laattijdigheid gegrond bevindt : ten eerste, verzoeker geeft blijk van een grondige kennis van artikel 51 van het examenreglement en kon dus zelf tot de interpretatie komen die er sub 2.2. van gegeven is, minstens die interpretatie plausibel genoeg achten om er veiligheidshalve zijn beroep in opzicht van tijd op af te stemmen; ten tweede en vooral, in een brief van 2 augustus 1989 aan de voorzitter van de examencommissie schrijft hij dat de examencommissie op 4 juli 1989 heeft beraadslaagd, "ook over mijn resultaat"; hij voegt er wel aan toe dat zij hiertoe zonder beslissing over zijn klacht niet bevoegd was, maar zijn stelling dat zij niet bevoegd was om te beslissen over zijn resultaat doet niets af aan het feit dat hij wist dat zij daarover had beslist;

4. Over de gegrondheid van het beroep in zoverre het gericht is tegen de beslissing van 30 september 1989.

4.1. Overwegende dat uit het verzoekschrift als uiteenzetting van annulatiemiddelen tegen de beslissing van 30 september 1989 gehaald kan worden :

"(...)

dat in strijd met de door voorzitter en faculteit gewekte verwachtingen de examencommissie op 30.09.89 verzoeker 'niet-geslaagd' achtte;

dat met name voor gynaecologie en inwendige geneeskunde-2 onredelijk lage cijfers werden toegerekend;

dat de K.U.L. echter in strijd met de rechten van de mens, zoals deze krachtens Europees verdrag ook in België gewaarborgd zijn, in haar examenreglement een autonomie van examinator en examencommissie stipuleert, geen inhoudelijke toetsing van beslissingen toelaat en ook geheimhouding eist van gegevens die verzoeker aangaan, zodat deze ernstig wordt belemmerd in zijn verdediging;"

4.2. Overwegende dat, aangenomen dat een schending van gewekte verwachtingen tot vernietiging van een beslissing waarbij een student niet geslaagd wordt verklaard zou kunnen leiden, verzoeker geen enkel bewijs van gewekte verwachtingen voorlegt;

Overwegende dat verzoeker al evenmin enig bewijs voorlegt dat hij voor de door hem genoemde vakken onredelijk lage cijfers kreeg, dat hij niet eens voor een begin van bewijs zorgt dat een nader onderzoek op dat punt zou wettigen;

Overwegende dat tegen het beroep dat verzoeker doet op "de rechten van de mens, zoals deze krachtens Europees Verdrag ook in België gewaarborgd zijn" de verwerende partij terecht inbrengt dat het haar niet mogelijk is enig verweer voor te dragen, nu verzoeker niet aanduidt door welke handeling in uitvoering van welke bepaling van haar examenreglement zij het E.V.R.M. geschonden heeft, en welke bepalingen van het E.V.R.M. geschonden zijn; dat verzoeker weliswaar in zijn memorie van wederantwoord zijn klachten enigermate preciseert, maar dat het onverenigbaar zou zijn met de rechten van verdediging zoals die in het procedure-reglement van de Raad van State zijn gewaarborgd, daarmee rekening te houden; dat de verwerende partij immers blijkt dat procedurereglement reeds in haar

memorie van antwoord op de annulatiemiddelen moet kunnen reageren,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig juni 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

J. BORRET.